

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 4-a din Post
(a Sfântului Ioan Scărarul)

Bolnavul este dator, mai înainte de orice, să se grăbească a se curăți de păcat și să se împace în conștiința sa cu Dumnezeu. Acest lucru netezește și drumul lucrării binefăcătoare a medicamentelor.

ȘFÂNTUL TEOFAN ZĂVORÂTUL

Smerita cugetare

Sfântul Ioan Scărarul, ghidul nostru în drumul spre Cer

Cătălin Acasandrei | Doxologia.ro

Pomenirea Sfântului Ioan Scărarul în cea de-a patra Duminică din Postul Mare nu se face pentru că ar fi ziua trecerii lui la cele veșnice. El este pomenit în această zi ca fiind „scară” sau întărire a celor care înaintează duhovnicește pe cărarea spre Înviere, urmând pilda vieții sale: „Întărind ca niște trepte virtuțile, spre cer te-ai suit cu adevărat luminând, prin dreapta credință, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pândirile demonilor, și păzești pe oameni de vătămarea lor, o loane, scara virtuților; și acum te rogi, să se mântuiască robii tăi” (Utrenia Duminicii a IV-a din Postul Mare).

De obicei, Sfântul Ioan Scărarul este prăznuit pe 30 martie, iar Sfânta Maria Egipteanca, pe 1 aprilie (și în Duminica a V-a din Post). În „Triodul explicat. Mistagogia timpului liturgic”, ieromonahul Macarie Simonopetritul consemnează faptul că aceste două praznice cădeau mereu în timpul Triodului, ceea ce diminua din importanța lor, mai ales că celor doi sfinți li erau dedicate doar trei stihiri la Vecernie, un canon la Utrenie și nimic mai mult. Prin urmare, transferul în ciclul liturgic mobil a permis o mai mare atenție acordată acestor doi sfinți și o afirmare mai explicită a legăturii lor cu Postul Mare.

Prăznuirea Sfântului Ioan Scărarul în această duminică este atestată în manuscrise abia în secolul al XIII-lea. Până în acel moment, ea era rezervată pildei samarineanului milostiv, al cărei canon s-a păstrat în Utrenia acestei zile, până astăzi. Instituirea târzie a prăznuirii a rezultat, probabil, din dorința de a completa în mod armonios structura Triodului.

Născut la sfârșitul secolului al VI-lea, în Siria, Sfântul Ioan a îmbrățișat viața monahală încă de când avea 16 ani, fiind ucenic al Cuviosului Martirie aproape 20 de ani. După moartea duhovnicului său, Sfântul Ioan s-a retras într-o peșteră, în locul numit Tolas, petrecând aici 40 de ani în nevoită.

Numit, mai apoi, stareț al Mănăstirii din Sinai, Sfântul Ioan a primit cu durere această chemare, dar s-a supus vreme de câțiva ani, după care a numit un călugăr în locul său și s-a întors în pustie, petrecând astfel până la finalul vieții sale.

Autor al renumitei cărți *Scara*, Sfântul

Ioan a prezentat viața duhovnicească sub forma unei scări cu 30 de trepte, fiecare treaptă corespunzând unei anumite virtuți. Numărul treptelor este unul simbolic, dar are și un adânc înțeles duhovnicesc, reprezentând vârsta la care Hristos S-a revelat în deplina Sa maturitate. Conform traducerii părintelui Dumitru Stăniloae (*Filocalia*, volumul IX), Sfântul Ioan clasifică treptele Scării astfel:

1. **Retragerea** - presupune ieșirea firii de sub stăpânirea materiei;
2. **Neîmpătımirea** - constă în golirea omului de tot ce este stricacios;
3. **Înstrăinarea** - maică a despătımirii;
4. **Ascultarea** - fereastra prin care poți vedea dincolo de sine;
5. **Pocăința** - o întoarcere a omului de la păcat la virtute, prin nevoită și suferință;
6. **Gândul la moarte** - darul lui Dumnezeu prin care deschide sufletului orizontul veșniciei și perspectiva infinității;
7. **Fericita întristare** - dorul intens după viața în Dumnezeu;
8. **Mânia** - tulburarea sufletului;
9. **Ținerea de minte a răului** - ce îngustează sufletul;
10. **Clevetirea** - care surpă iubirea;
11. **Flecăreala** - catedrala slavei deșarte;
12. **Minciuna** - fiica multei vorbiri;
13. **Trândăvia** - moartea tuturor virtuților;
14. **Lăcomia** - maică desfrânării;
15. **Nepăhănirea** (castitatea) - începutul învierii celei de obște și al nestrucăciunii celor stricacioase;
16. **Arghirofilia** - închinarea la idoli;
17. **Nesimțirea** - breșa dintre trecut și prezent;
18. **Somnul** - îngroșarea minții;
19. **Privegherea** - subțierea spiritului;
20. **Frica** - nedesăvârșirea în iubire;
21. **Slava deșartă** - vânătoarea virtuților;
22. **Mândria** - închipuirea de sine;
23. **Hula** - gândurile vrăjmașilor;
24. **Blândețea** - contemplarea tainei lui Dumnezeu;
25. **Smerenia** - poarta Împărăției lui Dumnezeu;
26. **Discernământul** - curățenia inimii;
27. **Ishia** - cale a rugăciunii neîntrerupte;
28. **Rugăciunea** - maică virtuților;
29. **Nepătımirea** - moartea întru înviere a sufletului;
30. **Credința, nădejdea și dragostea** - amplitudinea cunoașterii și trăirii duhovnicești.

Sfântul Ioan de Kronstadt

Unde să găsim calea adevărată spre fericire? Care sunt poruncile după care trebuie să ne călăuzim, pe care trebuie să le împlinim ca să putem ajunge la ea? Trebuie să ne călăuzim după cele nouă porunci ale Domnului despre fericire, pe care El le-a rostit pe munte în auzul ucenicilor Săi și a poporului și care ni se cântă ori se citesc zilnic la Liturghie, la vohodul mic, când se deschid pentru prima dată ușile împărătești, ca să le ținem minte și să cugetăm totdeauna la ele. Ele sunt următoarele:

- 1) Fericțiți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția cerurilor.
- 2) Fericțiți cei ce plâng, că aceia vor fi mângâiați.
- 3) Fericțiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.
- 4) Fericțiți cei ce flămânez și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.
- 5) Fericțiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți.
- 6) Fericțiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
- 7) Fericțiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
- 8) Fericțiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este Împărăția cerurilor.
- 9) Fericțiți veți fi când vă vor ocări pe voi, și vă vor prigoni, și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine. Bucurați-vă și vă veseliți, căci plata voastră multă este în ceruri.

Viața liturgică

Sfânta Maria Egipteanca și Acatistul Bunei Vestiri în centrul rânduielilor din săptămâna a cincea a Postului

În săptămâna a cincea din Postului Paștilor, Biserica a rânduit două Denii. Miercuri seara se săvârșește Denia în cadrul căreia se citește tot Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, iar vineri seara, Denia Acatistului Bunei Vestiri.

Canonul Sfântului Andrei Criteanul a fost în atenția noastră și în prima săptămână a Postului Mare (de luni până joi), doar că atunci s-a citit în patru stări. În acest canon este cuprinsă întreaga istorie duhovnicească a omenirii, cu căderea și ridicarea, cu pocăința și iertarea și unirea cu Dumnezeu. Canonul ne oferă multe **exemple de persoane căite și mântuite**, cărora și noi urmându-le pocăința îndrăznim să-l cerem Domnului milă și iertare de păcate. Cel mai cutremurător exemplu de revenire de la greșeli și păcate, prin pocăință, lacrimi și virtuți îl descoperim în **viața Sfintei Maria Egipteanca**.

De ce este comemorată Sfânta Maria Egipteanca în Postul Mare?

Sfânta Maria Egipteanca este comemorată în timpul Postului Mare pentru câteva motive. În primul rând, ea este, prin excelență, un **exemplu de pocăință creștină**, căci a părăsit viața desfrânată pe care o ducea, trăind în deșert o viață de asceză extremă și de rugăciune, pentru dragostea lui Hristos. Postul Mare este, de asemenea, un timp de pocăință și, în ultima etapă a ostentelor postului, ea este prezentată ca exemplu, pentru ca noi să perseverăm.

În al doilea rând, deoarece ea a fost **întâlnită de Sfântul Zosima în timpul Postului Mare, primind ultima împărtășanie în Joia Mare**, murind în aceeași zi, Biserica a găsit de cuviință să fixeze o zi de sărbătorire specială pentru cea mai mare păcătoasă, care a ajuns la pocăință.

În cele din urmă, ni se spune că, **din ziua când Sfânta Maria a intrat în pustiul Iordanului, până a fost întâlnită de către Sfântul Zosima, au trecut 47 de ani**. Numărul 47 este important pentru Postul Mare, deoarece noi suntem încurajați să imităm viața Sfintei în această perioadă de post, care durează 40 de zile, pentru perioada Postului Mare și încă 7 zile, în timpul Săptămânii Patimilor. Este ca și cum Sfinții părinți ne-ar încuraja, întrebându-ne: Dacă Sfânta Maria a dus o asemenea viață timp de 47 de ani, nu am putea și noi să facem la fel timp de numai 47 de zile, pentru a întâmpina Învierea Domnului cum se cuvine?

În seara de vineri din săptămâna a cincea din Postul Mare este săvârșită în bisericile ortodoxe **Denia Acatistului Bunei Vestiri (Imnul Acatist)**. Ne amintește de minunea pe care a făcut-o Maica Domnului în Constantinopol, pe când cetatea era înconjurată de

păgâni în anul 626, dar ne atrage atenția că Maica Domnului devine scut împotriva tuturor patimilor dacă o vom chema în ajutor. Acatistul Bunei Vestiri este alcătuit din 13 condate și 12 icoase care descriu și preamăresc diferitele episoade din viața Maicii Domnului, începând cu momentul Bunei Vestiri.

De ce a rânduit Biserica citirea Imnului Acatist în această perioadă?

Tocmai ca să ne readucă aminte de **Maica Domnului – mijlocitoare între om și Dumnezeu**. De fapt, întreaga iconografie a Triodului se referă la acest aspect și la rolul pe care îl joacă Născătoarea de Dumnezeu: ea este Maica lui Dumnezeu, a lui Hristos Care ne-a mântuit dar, în același timp, este Maica noastră, a tuturor, Eva cea nouă prin care a venit mântuirea. „Sfârșitul se apropie” și spre acest sfârșit înaintăm, avându-o ajutor și mijlocitoare pe Fecioara Maria „cea bună”, care L-a născut pe Fiul lui Dumnezeu „Cel bun din fire”.

Cuvântul **denie** vine de la slavonescul **vdenie** și înseamnă priveghere sau slujbă nocturnă. Deniile se săvârșesc numai în două săptămâni din timpul unui an bisericesc și anume: în săptămâna a cincea și a șaptea din Postul Sfințelor Paști. S-a păstrat denumirea de **Denie** pentru Utreniile din Săptămâna Patimilor, pentru că ele se săvârșesc seara, potrivit troparului: „Iată, Mirele vine în miezul nopții...”.

(Sursa: Crestinortodox.ro / Doxologia.ro)

Ispita care vine de la Dumnezeu pentru folosul omului niciodată nu taie nădejdea cea bună din suflet, precum era ispita lui Iov, drept aceea și spunea către Dumnezeu: «Aș aștepta eu atunci până ce iarăși voi fi și de mi-ai rândui un timp în care să-Ți amintești de mine». Însă ispitele care vin de la diavolul, cu îngăduința lui Dumnezeu, umplu sufletul de deznădejde și de mânie și descurajare.”

SFÂNTUL ANASTASIE SINAITUL